

The Empty Grave – What Happened after Jesus' Death?

In order to better understand all the events in connection with Christ's resurrection and ascension, it is essential to have basic knowledge of the plan of salvation and redemption as well as of the influence of odic forces. A pious returnee had this very experience; he knew little about the spiritual world and its laws and had many erroneous ideas. Thanks to his commendable life he was shown the realm of God, and this brought him into a closer relationship to Christ, the King, and allowed him to continue in his service.

Joseph: God bless. My dear brothers and sisters, you'll celebrate Christ's Ascension in a few days. Many pious Christians have problems grasping this event; they don't understand either why the body of Christ was dissolved in the grave.

Thus some believe without needing any explanations; they believe the traditional version. Others aren't prepared to accept it just like that. Thinking people of today don't just say yes to these traditions – they begin to ponder.

If the truth had been disclosed to Christendom from the very beginning, the state of the Christian faith would be quite different today. I try to clarify for you the symbolic statements of Christ; I try to explain what is puzzling you and what you can't understand. I've said this before: to explain the truth thus making it possible to build on this truth, serves not only to strengthen your belief but also to strengthen Christian belief in the future. That's why we do our utmost to explain to you everything as well as possible. We take into consideration your present knowledge, terms and definitions and try to make things clear in such a way as to enable you to absorb and digest them with your intellect.

The body of Christ was dissolved at the time; therefore it was no longer present in the grave when Mary Magdalene saw Christ in front of the cave. However, the narrations of those events as they have been revealed to Christianity don't correspond entirely with the truth. That's why some people have their doubts. They also doubt that the ascension of Christ really took place. Christians as well as non-Christians doubt that this Christ appeared to the apostles. Therefore I try to explain it as well as I can and I think you will be able to understand it the way it is given.

I have to say in advance that certain basic knowledge is required to be able to understand and grasp these events; I'm sure you will agree that this is essential. I've always maintained that there is a basic knowledge; fundamental facts on which to build. Then you can understand everything that follows much better. First of all, one needs to acknowledge and believe that there was a fall of the spirits. One has to be clear about the fact that – prior to this fall of the spirits and prior to the existence of this world and mankind – an invisible spiritual world existed [and still exists]. Because of this fall it became necessary for these fallen beings to enter human existence. I don't need to expand on this. I will just point out that it was important for me to mention this because I cannot simply give clarification of events taken out of context. There are always friends present who haven't heard my teachings given over many years so they are consequently lacking the necessary understanding.

Let me briefly explain. Human beings need to recognize the sense and purpose of their life; they have to be able to – let me say it like this – believe in this sense. They also have to come to realize that their life fulfils a purpose. These are requirements of this basic knowledge. A non-believer lacking spiritual knowledge will find this difficult to understand which is why we keep on talking to you and giving you explanations. Well, you'll understand that without air you can't breathe – neither you nor the plants nor the animals. Thus air is a necessity of life. If this is needed for human, plant and animal life then this air must contain something significant. I'd like to talk mainly about three things, although there are many additional things; I'll just mention this and hope that you will find it coherent and credible.

There are spiritual currents in the air, spiritual sources. One could name them differently – I could also call them odic streams. I try to describe it in simple words and concentrate mainly on the basics. An important spiritual stream is the spiritual source of nourishment. Another spiritual stream is constructive, yet another is destructive [dissolving]. These streams, these odic waves – or whatever

else I might call them – are invisible to human eyes; although it should be clear to you that without air you cannot live. By saying so I'd like to make it clear that this air contains such forces – constructive and destructive energies. I'm talking about this now because I'd like to explain to you the dissolution of Christ's body.

Christ, the Son of God, is the highest spirit created by God. He entered human existence, and the physical body of this highest spirit that ever lived in a human body was not to be left to decay. Thus the divine world applied a combination of spiritual forces, particularly the specific energy that brought about the dissolution of Christ's earthly body. There is an answer for you. The air contains enormous energies; perhaps some of you would like to go deeper into this subject, but I don't wish to expand on it now.

After Christ's body had been placed in the grave, two guards were stationed in front of it. The authorities at the time – the Pharisees and Scribes – were afraid that Christ's corpse would be stolen. Therefore two guards were posted there and, in addition, a large, heavy stone was rolled in front of the cave. As such it was impossible to enter the cave unless this stone was rolled away. The authorities believed it would suffice to position two guards there to ensure nothing could happen to Christ's corpse.

Well, when Mary Magdalene came to the grave in the morning she noticed that the stone had been moved – that something must have happened. At first she observed the scene from afar; then she moved closer. She knew about the two guards but they were nowhere to be seen. Something had taken place in this cave prior to the arrival of Mary Magdalene and the disciples. This dissolution of Christ's body didn't take place without any noise: there was thunder and trembling. The sentinels felt uncomfortable, for this rumbling and thunder came from within the cave. They were afraid and ran away. They announced that there was an eerie rumbling and thunder coming from within the cave, and that the stone had been lifted and set aside all by itself. The guards were ever so scared because they had left the scene although they had solemnly promised to ensure the security of this corpse with their life. They fled and gave news of the events. The authorities then tried to bribe the guards; they were to give false evidence. They were offered money so that they would state that this corpse had been carried away while they had fallen asleep. But this was not to happen; the Pharisees and Scribes realized that they had truly crucified a prophet, although they didn't want to admit it and never actually did.

When Mary Magdalene arrived at the grave very early in the morning she noticed this change – she moved closer to the cave and had to bend down to look inside. Mary Magdalene cried; she saw that the linen lay there in exactly the same position – it hadn't been moved, just the shroud lay rolled up on the side. As she looked inside the cave she saw two angels dressed in white. The sight of them blinded her; she turned and looked around her – and then she saw a figure that she couldn't recognize. She didn't know who it was and thought it might be one of the custodians of the law, for the authorities didn't just post the two guards to stand in front of the cave but also wanted to have the surroundings under surveillance. On the one hand, Mary Magdalene was blinded by the brilliance of these angels and on the other hand she was weeping so that she couldn't see clearly and simply presumed it was one of the guardians. She addressed this unknown person as "Sir", saying: "Sir, have you seen where they have taken my Lord?" She was crying as she spoke; then she heard him say her name. Only then did she recognize Christ. Tradition says it was a gardener that she saw but no, that part has been inserted. There was no gardener present at the time.

This was Mary Magdalene's experience of her Master. She then went to get the disciples, and they came along. They saw that the grave was empty with the linen lying inside. They left and went to the home of a disciple, for, although they had faith and believed in Christ, they were human and afraid – afraid of the authorities. After all, this is understandable; after the crucifixion of their Lord and Master, they feared for their life. And as they were gathered together, Christ appeared to them.

I'd like to go back to something I didn't mention earlier and that is the moment when Mary Magdalene approached Christ after he called her name. He had to tell her: "Stop, you mustn't touch me; it isn't completed yet." These are the correct words. However, the recorded words of Christ are: "Don't touch me – I haven't ascended to the Father yet." (John 20, 17) After all, he also appeared to the disciples again afterwards, even though he hadn't yet ascended to the Father. This contradiction should at long last be recognized. Actually, Christ did not ascend "to heaven" in front of his disciples until later and thereafter he no longer appeared to them.

Prior to taking leave of the disciples, he blessed them and repeatedly told them: "I shall send you the comforter, and he will inform you about the rest. The comforter will instruct you." That's how they experienced his departure – the ascension. He was carried away from this earth, this world, in his odic body in front of the disciples. This is something which is simply incomprehensible and unfathomable for many, yet when it is explained to people how it actually happened many will understand and grasp it – provided they have belief.

I had to be very explicit when talking about the odic forces in the air which, on the one hand, made it possible to dissolve the body of Jesus Christ and, on the other hand, – as I've emphasized – contained the ability to construct. By means of these energies – odic streams or odic forces – the body of Christ could be reconstructed. Therefore Christ had to tell Mary Magdalene: "Don't touch me, it isn't completed yet" and by this he was telling her: "The process of the earthly body's reconstruction, by means of these odic forces, isn't finished yet." These tremendous odic streams were required for the reconstruction just as they were needed for the previous dissolution. Since the process of this reconstruction wasn't yet complete, Mary Magdalene would have been killed if she had touched him; as is the case with your electricity, protection is required against these spiritual forces. Today human beings utilize these forces which, however, are changed in their form. These energies exist in varying grades and they are employed in several different ways, notably for construction as well as for destruction.

With these words it should become clear to people that to touch Christ at that point in time would have been impossible. Later on, when he appeared to the disciples at home, he asked them to give him something to eat. This he did, and he held their hands; that's when they could touch him.

Christ appeared to his disciples in this way and vanished again from their midst. They were always looking for him and came to understand that he truly was a prophet and, as he said, that he is the Son of God. Prior to his death on the cross he gathered some of his disciples and told them: "I won't be able to talk to you much longer – I shall be leaving you, but I shall return to you again. I tell you this before it actually happens so that you will remember my words when it has happened – that I have told you that it will turn out in this way." And the apostles remembered these words when Christ vanished again from their company and talked about it. They were full of joy and expectation, for they hoped their Master would return to them once more and stay with them. Thus they hadn't really grasped the details Christ had previously explained to them about his kingdom. Time and again Christ had the opportunity to tell them about his Father in heaven, about the realm which they couldn't see then but to which they would be returning someday – where they would be enjoying great happiness, and that it is the only place where peace would be awaiting them. He talked a lot about this other world but it was difficult to grasp for the people at the time.

Christ was often explaining things to his disciples while they were together. He also told them: "When I leave you, someone else will come: it is the prince of this world. But the prince of this world has no claim on me, for my kingdom is not of this world." Just as the disciples – who, after all, lived with Christ and could question him – couldn't understand and grasp many things at the time, people of today still don't although their thinking is different from that of the people of that time.

I'd also like to mention how it was possible in those days that Christ walked across the water. This has to do with the spiritual streams as well. The intervention and cooperation of the spiritual world of God was always required in order to condense these od streams in such a way as to enable things to happen the way they did. These od streams were condensed to such extent that a path was formed on which Christ could walk.

I have explained to you on several occasions that divine spirits were always present when Christ performed his deeds – high spirits served him. I have also told you that there aren't just constructive and destructive forces in the air but there is also a source of nourishment. Christ made use of this as well. He told his disciples: "If needed I'll eat invisible food." And the divine spirits serving him brought him this food, invisible to human beings; they used this energy, this source of food and condensed it in order to offer it to their King in condensed form. They could also offer him food in a subtle, purely spiritual form at which times he felt ever so united and elevated spiritually. After all, this Christ, who had entered human existence – the highest spirit created by God with his spiritual power and abilities and with his spiritual body clad in an earthly body – could see into the spiritual realm. He was able to feel united with his Father: he could see into the house of the Father. After all, he saw the Father – not at all times but every now and then. And he was allowed to see him close up

when the desire in him was the highest. But not everything went according to his wishes. He himself said more than once: "Father, thy will be done" – he often spoke these words when praying to his Father, for many things he'd have liked differently. Thus he then said: "Thy will be done. I wish as you wish."

Nothing of this intimate and close relationship which Christ had with the divine world is revealed to Christianity. And the divine world doesn't reveal anything of it either. Just consider: if this would be spoken of in Christianity much of it would be wrong. If Christian teaching today denies that Christ had exorcised evil spirits, one only has to see how many statements to this effect can be found in the Bible. And the Pharisees insinuated: "You yourself have an evil spirit" – most certainly Christ had an answer to that. Many statements are repeated by pious Christians – though without believing them. Many things are simply suppressed or ridiculed. Precisely those things that need clarification are simply denied. "That doesn't exist", is the reply. If the greater or a large part of mankind – particularly those people who arrogantly claim the right to act in the name of Christ – doesn't want to believe what belongs to the truth, it shouldn't be presumed that the spiritual world is ready at this time to show its sympathy through manifestation. The spiritual world is in no hurry but the time will come when mankind will have matured. And, after all, this time has already begun and influences the future of faith.

However, if one doesn't want to acknowledge these basic principles belonging to Christian faith one will never find the truth. People will be given to believe the impossible. Christ's words will be referred to because one likes to repeat them; on the other hand, Christ's words are considered insignificant since their true meaning is not accepted. The symbolic interpretations are believed one minute and denied the next. But in Christian faith there is but one clear way – there are the irrevocable spiritual laws. It is impossible to make varying views credible. If one refers to the events of long ago which lead to true belief and tries continually to build on it, one arrives at the true picture. When will the time be ripe for it, dear brothers and sisters? That is the question, and I cannot give you the answer.

With this reply I hope to have explained to my friends what was at stake once and what is actually at stake – that it is absolutely necessary to know that human beings need these forces, these spiritual streams, which move in the air and that these forces are still the same today as they were then.

Let me now give you the personal experience of a pious man who believed in the resurrection. When he opened his eyes in the beyond and noticed the difference, he said to those surrounding him: "I have risen from the dead just as the Lord proclaimed. As the Lord rose from the dead I, too, have risen and returned to the heavenly realm." This returnee had then to be told: "It isn't correct what you're saying. You haven't risen from the dead. Although you have returned to the living realm of God, you haven't risen from the dead as Christ did because you haven't come from the realm of the dead. You come from the world which, without a doubt, is ruled by the prince of the realm of the dead, but you were not in the realm of the dead. Therefore you cannot say that you have risen from the dead."

Anyway, this proves that this deceased human being didn't really grasp the meaning of resurrection, despite having lived a good and pious life. He thought that having died would mean having risen from the dead. The divine world then told this returnee: "Christ entered the realm of the dead in order to hold judgement. But because of the way you have conducted yourself in your human life, you belong to the living kingdom of Christ, and you – after your earthly death – have now truly returned to the spiritual realm, the living kingdom of Christ." This was explained to this soul although he had difficulties grasping it.

This spiritual being was then offered some reinvigorating refreshment. He was led to a house and into a large hall with a long table. There were bowls on the table, one next to the other, each containing a drink. When this soul entered the room together with his spiritual companions there were several beings present who drank from these bowls. One of his spiritual companions then gestured to him: "Step to a free place. Help yourself to a bowl and drink from it; it will strengthen you. Afterwards we shall guide you to a room where you may rest. You are to calm your thoughts. Later on we shall speak with you. We shall reveal to you the world which you did not become acquainted with in your human existence. We want to tell you about the spiritual world. We want to show you your heaven; the heaven which you may enter and which you have earned for yourself during your life. You have returned to the living realm of God, and Christ is your King in this living realm of God. On occasion you may meet with him, your King – on occasion. But rejoice as you have arrived in the living realm of God with its peace and glory. In this living realm of God one experiences mercy,

goodness and peace. You will be living in this glory. Here we shall instruct you, and you'll have the opportunity to be of service as a worthy servant to this realm of God and to contribute your share to the fulfilment [of the plan of salvation] so that even the last one will find his way back. You're to contribute your share. Thus you are welcomed in joy and peace."

Dear brothers and sisters, this is how some may experience this heaven. They will recover their strength after a refreshing sleep and thereafter be ready for instruction by the divine spiritual world of God.

Well, my dear brothers and sisters, try to reflect on my revelations. If you do so you will benefit from them. For now, I shall leave you with God's blessing; may you be guarded and protected by it. Thus may you all be blessed and may those recover who are sick in body or soul. May it be so in the name of Christ. God bless you!

Lecture by spirit-teacher Joseph, received in German through the medium Beatrice Brunner at the Academy of Music in Zurich, 14 May 1977

Norsk:

Den tomme graven –

Hva skjedde etter Jesu død?

For bedre å forstå alle hendelsene i forbindelse med Kristi oppstandelse og himmelfart, er det viktig å ha grunnleggende kunnskap om frelsesplanen og forløsningsplanen samt om påvirkningen fra odiske krefter. En from hjemvendt hadde nettopp denne opplevelsen; han visste lite om den åndelige verden og dens lover og hadde mange feilaktige ideer. Takket være hans prisverdige liv ble han vist Guds rike, og dette førte ham inn i et nærmere forhold til Kristus, Kongen, og tillot ham å fortsette i sin tjeneste.

Joseph: Gud velsigne. Mine kjære brødre og søstre, dere vil feire Kristi himmelfart om noen dager. Mange fromme kristne har problemer med å forstå denne hendelsen; de forstår heller ikke hvorfor Kristi legeme ble oppløst i graven.

Dermed tror noen uten å trenge noen forklaringer; de tror på den tradisjonelle versjonen. Andre er ikke forberedt på å akseptere det bare sann. Tenkende mennesker i dag sier ikke bare ja til disse tradisjonene – de begynner å gruble.

Hvis sannheten hadde blitt avslørt for kristenheten helt fra begynnelsen, ville tilstanden til den kristne tro vært en helt annen i dag. Jeg prøver å klargjøre for deg Kristi symbolske utsagn; Jeg prøver å forklare hva som forvirrer deg og hva du ikke kan forstå. Jeg har sagt dette før: Å forklare sannheten og dermed gjøre det mulig å bygge på denne sannheten, tjener ikke bare til å styrke din tro, men også til å styrke kristen tro i fremtiden. Derfor gjør vi vårt ytterste for å forklare deg alt så godt som mulig. Vi tar hensyn til din nåværende kunnskap, termer og definisjoner og prøver å gjøre ting klart på en slik måte at du kan absorbere og fordøye dem med ditt intellekt.

Kristi legeme ble oppløst på den tiden; derfor var det ikke lenger til stede i graven da Maria Magdalena så Kristus foran hulen. Fortellingene om disse hendelsene slik de har blitt åpenbart for kristendommen samsvarer imidlertid ikke helt med sannheten. Det er derfor noen mennesker har sine tvil. De tviler også på at Kristi himmelfart virkelig fant sted. Kristne så vel som ikke-kristne tviler på at denne Kristus viste seg for apostlene. Derfor prøver jeg å forklare det så godt jeg kan, og jeg tror du vil kunne forstå det slik det er gitt.

Jeg må på forhånd si at det kreves visse grunnleggende kunnskaper for å kunne forstå og gripe disse hendelsene; Jeg er sikker på at du er enig i at dette er viktig. Jeg har alltid hevdet at det

er en grunnleggende kunnskap; grunnleggende fakta å bygge på. Da kan du forstå alt som følger mye bedre. Først av alt, må man erkjenne og tro at det var åndenes fall. Man må være tydelig på det faktum at – før dette åndenes fall og før eksistensen av denne verden og menneskeheten – eksisterte en usynlig åndelig verden [og eksisterer fortsatt]. På grunn av dette fallet ble det nødvendig for disse falne vesenene å komme inn i menneskelig eksistens. Jeg trenger ikke å utdype dette. Jeg vil bare påpeke at det var viktig for meg å nevne dette fordi jeg ikke bare kan gi en avklaring av hendelser tatt ut av kontekst. Det er alltid venner til stede som ikke har hørt læren min gitt over mange år, så de mangler derfor den nødvendige forståelsen.

La meg kort forklare. Mennesker trenger å gjenkjenne meningen og hensikten med livet sitt; de må kunne – la meg si det slik – tro på denne forstanden. De må også innse at livet deres oppfyller en hensikt. Dette er krav til denne grunnleggende kunnskapen. En ikke-troende som mangler åndelig kunnskap vil finne dette vanskelig å forstå, og det er derfor vi fortsetter å snakke med deg og gi deg forklaringer. Vel, du vil forstå at uten luft kan du ikke puste - verken du eller plantene eller dyrene. Derfor er luft en livsnødvendighet. Hvis dette er nødvendig for menneske-, plante- og dyreliv, må denne luften inneholde noe vesentlig. Jeg vil hovedsakelig snakke om tre ting, selv om det er mange andre ting; Jeg vil bare nevne dette og håper at du finner det sammenhengende og troverdig.

Det er åndelige strømninger i luften, åndelige kilder. Man kan navngi dem annerledes – jeg kan også kalle dem odiske strømmer. Jeg prøver å beskrive det med enkle ord og konsentrerer meg hovedsakelig om det grunnleggende. En viktig åndelig strøm er den åndelige kilden til næring. En annen åndelig strøm er konstruktiv, enda en annen er destruktiv [oppløsende]. Disse bekkene, disse odiske bølgene – eller hva jeg ellers kan kalle dem – er usynlige for menneskelige øyne; selv om det burde være klart for deg at uten luft kan du ikke leve. Ved å si det vil jeg gjerne gjøre det klart at denne luften inneholder slike krefter – konstruktive og destruktive energier. Jeg snakker om dette nå fordi jeg vil forklare deg oppløsningen av Kristi legeme.

Kristus, Guds Sønn, er den høyeste ånd skapt av Gud. Han går inn i menneskelig eksistens, og den fysiske kroppen til denne høyeste ånden som noen gang har levd i en menneskekropp, skulle ikke overlates til forfall. Derfor brukte den guddommelige verden en kombinasjon av åndelige krefter, spesielt den spesifikke energien som førte til oppløsningen av Kristi jordiske kropp. Det er et svar for deg. Luften inneholder enorme energier; kanskje noen av dere vil gå dypere inn i dette emnet, men jeg ønsker ikke å utvide det nå.

Etter at Kristi kropp var lagt i graven, ble to vakter stasjonert foran den. Myndighetene på den tiden – fariseerne og de skriftlærde – var redde for at Kristi lik ville bli stjålet. Derfor ble det satt ut to vakter der og i tillegg ble det rullet en stor, tung stein foran hulen. Som sådan var det umulig å komme inn i hulen med mindre denne steinen ble rullet bort. Myndighetene mente det ville være tilstrekkelig å plassere to vakter der for å sikre at ingenting kunne skje med Kristi lik.

Vel, da Maria Magdalena kom til graven om morgenen, la hun merke til at steinen var flyttet – at noe må ha skjedd. Først observerte hun scenen langveisfra; så rykket hun nærmere. Hun visste om de to vaktene, men de var ingen steder å se. Noe hadde skjedd i denne hulen før Maria Magdalena og disiplene kom. Denne oppløsningen av Kristi legeme skjedde ikke uten støy: det var torden og skjelving. Vaktvaktene følte seg ukomfortable, for denne rumlingen og

tordenen kom fra hulen. De ble redde og stakk av. De kunngjorde at det kom en uhyggelig rumling og torden fra hulen, og at steinen var løftet og satt til side helt av seg selv. Vaktene var aldri så redde fordi de hadde forlatt stedet selv om de høytidelig hadde lovet å sikre sikkerheten til dette liket med livet. De flyktet og ga nyheter om hendelsene. Myndighetene forsøkte da å bestikke vaktene; de skulle gi falske bevis. De ble tilbudt penger for at de skulle opplyse at dette liket var blitt båret bort mens de hadde sovnet. Men dette skulle ikke skje; Fariseerne og de skriftlærde innså at de virkelig hadde korsfestet en profet, selv om de ikke ønsket å innrømme det og aldri gjorde det.

Da Maria Magdalena kom til graven veldig tidlig om morgenen la hun merke til denne forandringen – hun beveget seg nærmere hulen og måtte bøye seg ned for å se inn. Maria Magdalena gråt; hun så at tøyet lå der i nøyaktig samme posisjon – det var ikke flyttet, bare likkledet lå sammenrullet på siden. Da hun så inn i hulen, så hun to engler kledd i hvitt. Synet av dem gjorde henne blind; hun snudde seg og så seg rundt – og så så hun en skikkelse hun ikke kunne kjenne igjen. Hun visste ikke hvem det var og trodde det kunne være en av lovens voktere, for myndighetene postet ikke bare de to vaktene for å stå foran hulen, men ønsket også å ha omgivelsene under overvåking. På den ene siden ble Maria Magdalena blendet av glansen til disse englene, og på den andre siden gråt hun slik at hun ikke kunne se klart og antok ganske enkelt at det var en av vokterne. Hun tiltalte denne ukjente personen som «Sir» og sa: «Herre, har du sett hvor de har tatt min Herre?» Hun gråt mens hun snakket; så hørte hun ham si navnet hennes. Først da kjente hun Kristus igjen. Tradisjonen sier at det var en gartner hun så, men nei, den delen er satt inn. Det var ingen gartner til stede på den tiden.

Dette var Maria Magdalenas opplevelse av sin Mester. Så gikk hun for å hente disiplene, og de kom med. De så at graven var tom med linet som lå inni. De dro og dro hjem til en disippel, for selv om de hadde tro og trodde på Kristus, var de mennesker og redde – redde for myndighetene. Dette er tross alt forståelig; etter korsfestelsen av deres Herre og Mester fryktet de for livet sitt. Og mens de var samlet, viste Kristus seg for dem.

Jeg vil gjerne gå tilbake til noe jeg ikke nevnte tidligere, og det er øyeblikket da Maria Magdalena nærmet seg Kristus etter at han kalte navnet hennes. Han måtte si til henne: «Stopp, du må ikke røre meg; den er ikke fullført ennå." Dette er de riktige ordene. Imidlertid er Kristi nedtegnede ord: "Ikke rør meg - jeg har ikke steget opp til Faderen ennå." (Johannes 20, 17) Tross alt viste han seg også for disiplene igjen etterpå, selv om han ennå ikke hadde steget opp til Faderen. Denne motsetningen bør endelig erkjennes. Faktisk steg ikke Kristus opp «til himmelen» foran disiplene sine før senere, og deretter viste han seg ikke lenger for dem.

Før han tok avskjed med disiplene, velsignet han dem og sa gjentatte ganger til dem: «Jeg skal sende dere trøsteren, og han vil informere dere om resten. Trøsteren vil instruere deg.» Det var slik de opplevde hans avgang – oppstigningen. Han ble båret bort fra denne jorden, denne verden, i sin odiske kropp foran av disiplene. Dette er noe som rett og slett er uforståelig og ufattelig for mange, men når det blir forklart for folk hvordan det faktisk skjedde, vil mange forstå og forstå det – forutsatt at de har troen.

Jeg måtte være veldig eksplisitt når jeg snakket om de odiske kreftene i luften som på den ene siden gjorde det mulig å oppløse Jesu Kristi legeme og på den andre siden – som jeg har understreket – inneholdt evnen til å konstruere. Ved hjelp av disse energiene – odiske strømmer eller odiske krefter – kunne Kristi legeme rekonstrueres. Derfor måtte Kristus si til

Maria Magdalena: «Ikke rør meg, det er ikke fullført ennå» og med dette fortalte han henne: «Proessen med den jordiske kroppens gjenoppbygging, ved hjelp av disse odiske kreftene, er ikke fullført ennå." Disse enorme odic-strømmene var nødvendig for gjenoppbyggingen akkurat som de var nødvendig for den forrige oppløsningen. Siden prosessen med denne gjenoppbyggingen ennå ikke var fullført, ville Maria Magdalena blitt drept hvis hun hadde rørt ham; som tilfellet er med elektrisiteten din, kreves beskyttelse mot disse åndelige kreftene. I dag bruker mennesker disse kreftene som imidlertid endres i sin form. Disse energiene eksisterer i forskjellige grader, og de brukes på flere forskjellige måter, spesielt for konstruksjon så vel som for ødeleggelse.

Med disse ordene skulle det bli klart for folk at det ville vært umulig å røre ved Kristus på det tidspunktet. Senere, da han viste seg for disiplene hjemme, ba han dem gi ham noe å spise. Dette gjorde han, og han holdt deres hender; det var da de kunne ta på ham.

Kristus viste seg for sine disipler på denne måten og forsvant igjen fra deres midte. De lette alltid etter ham og forsto at han virkelig var en profet og, som han sa, at han er Guds Sønn. Før han døde på korset samlet han noen av disiplene sine og sa til dem: «Jeg vil ikke være i stand til å snakke med dere mye lenger – jeg skal forlate dere, men jeg skal komme tilbake til dere igjen. Jeg forteller deg dette før det faktisk skjer, for at du skal huske ordene mine når det har skjedd – at jeg har fortalt deg at det vil bli slik.» Og apostlene husket disse ordene da Kristus igjen forsvant fra deres selskap og snakket om det. De var fulle av glede og forventning, for de håpet at deres Mester ville vende tilbake til dem igjen og bli hos dem. Dermed hadde de ikke helt forstått detaljene Kristus tidligere hadde forklart dem om sitt rike. Gang på gang hadde Kristus muligheten til å fortelle dem om sin Far i himmelen, om riket som de ikke kunne se da, men som de ville komme tilbake til en dag – hvor de ville nyte stor lykke, og at det er det eneste stedet, hvor freden ville vente på dem. Han snakket mye om denne andre verdenen, men det var vanskelig å forstå for folket på den tiden.

Kristus forklarte ofte ting for disiplene sine mens de var sammen. Han sa også til dem: «Når jeg forlater dere, vil noen andre komme: det er denne verdens fyrste. Men denne verdens fyrste har ikke noe krav på meg, for mitt rike er ikke av denne verden.» Akkurat som disiplene – som tross alt levde med Kristus og kunne spørre ham – ikke kunne forstå og forstå mange ting på den tiden, gjør ikke dagens mennesker det selv om deres tankegang er annerledes enn den tidens mennesker. .

Jeg vil også nevne hvordan det var mulig på den tiden at Kristus gikk over vannet. Dette har også å gjøre med de åndelige strømmene. Inngripen og samarbeidet fra Guds åndelige verden var alltid nødvendig for å kondensere disse od-strømmene på en slik måte at ting kunne skje slik de gjorde. Disse od-strømmene ble fortettet i en slik grad at det ble dannet en sti som Kristus kunne gå på.

Jeg har forklart deg ved flere anledninger at guddommelige ånder alltid var tilstede når Kristus utførte sine gjerninger – høyt humør tjente ham. Jeg har også fortalt deg at det ikke bare er konstruktive og destruktive krefter i luften, men det er også en kilde til næring. Kristus benyttet seg også av dette. Han sa til disiplene sine: «Hvis det er nødvendig, spiser jeg usynlig mat.» Og de guddommelige åndene som tjente ham, brakte ham denne maten, usynlig for mennesker; de brukte denne energien, denne matkilden og kondenserte den for å kunne tilby den til deres konge i kondensert form. De kunne også tilby ham mat i en subtil, rent åndelig form, da han følte seg aldri så forent og opphøyet åndelig. Tross alt kunne denne Kristus, som var kommet inn i menneskets eksistens – den høyeste ånd skapt av Gud med sin åndelige kraft

og evner og med sitt åndelige legeme kledd i en jordisk kropp – se inn i det åndelige rike. Han var i stand til å føle seg forent med sin Far: han kunne se inn i Faderens hus. Tross alt så han Faderen – ikke til enhver tid, men nå og da. Og han fikk se ham på nært hold når lysten i ham var som høyest. Men ikke alt

ing gikk etter hans ønsker. Han sa selv mer enn en gang: «Far, skje din vilje» – han sa ofte disse ordene når han ba til sin Far, for mange ting han ville ha likt annerledes. Derfor sa han: «Skje din vilje. Jeg ønsker som du ønsker."

Ingenting av dette intime og nære forholdet som Kristus hadde til den guddommelige verden er åpenbart for kristendommen. Og den guddommelige verden avslører ikke noe av det heller. Bare tenk: hvis dette ville blitt snakket om i kristendommen ville mye av det være feil. Hvis kristen lære i dag benekter at Kristus hadde utvist onde ånder, trenger man bare å se hvor mange utsagn om dette som finnes i Bibelen. Og fariseerne insinuerte: "Du har selv en ond ånd" - Kristus hadde absolutt et svar på det. Mange utsagn gjentas av fromme kristne – men uten å tro på dem. Mange ting blir rett og slett undertrykt eller latterliggjort. Nettopp de tingene som trenger avklaring blir rett og slett avvist. «Det finnes ikke», er svaret. Hvis størstedelen eller en stor del av menneskeheten – spesielt de menneskene som arrogant hevder retten til å handle i Kristi navn – ikke ønsker å tro det som tilhører sannheten, bør det ikke antas at den åndelige verden er klar på dette tidspunktet for å vise sin sympati gjennom manifestasjon. Den åndelige verden har ikke hastverk, men tiden vil komme da menneskeheten vil ha modnet seg. Og tross alt har denne tiden allerede begynt og påvirker troens fremtid.

Men hvis man ikke ønsker å anerkjenne disse grunnleggende prinsippene som tilhører kristen tro, vil man aldri finne sannheten. Folk vil få tro på det umulige. Kristi ord vil bli referert til fordi man liker å gjenta dem; på den annen side anses Kristi ord som ubetydelige siden deres sanne betydning ikke er akseptert. De symbolske tolkningene blir trodd det ene minuttet og fornektet det neste. Men i kristen tro er det bare én klar vei – det er de ugjenkallelige åndelige lovene. Det er umulig å gjøre ulike synspunkter troverdige. Hvis man refererer til hendelsene for lenge siden som fører til sann tro og prøver å bygge videre på den, kommer man til det sanne bildet. Når vil tiden være moden for det, kjære brødre og søstre? Det er spørsmålet, og jeg kan ikke gi deg svaret.

Med dette svaret håper jeg å ha forklart vennene mine hva som stod på spill en gang og hva som faktisk står på spill – at det er helt nødvendig å vite at mennesker trenger disse kreftene, disse åndelige strømmene, som beveger seg i luften og at disse kreftene er fortsatt de samme i dag som den gang.

La meg nå gi deg den personlige opplevelsen av en from mann som trodde på oppstandelsen. Da han åpnet øynene i det hinsides og la merke til forskjellen, sa han til de rundt ham: «Jeg har stått opp fra de døde akkurat som Herren har forkynt. Da Herren sto opp fra de døde, har også jeg stått opp og vendt tilbake til det himmelske rike.» Denne tilbakevendte måtte da bli fortalt: «Det er ikke riktig det du sier. Du har ikke stått opp fra de døde. Selv om du har vendt tilbake til Guds levende rike, har du ikke stått opp fra de døde slik Kristus gjorde fordi du ikke har kommet fra dødsriket. Du kommer fra en verden som uten tvil styres av dødsrikets fyrste, men du var ikke i dødsriket. Derfor kan du ikke si at du har stått opp fra de døde.»

Uansett, dette beviser at dette avdøde mennesket ikke helt skjønnte meningen med oppstandelse, til tross for at det har levd et godt og fromt liv. Han trodde at det å ha død ville bety å ha stått opp fra de døde. Den guddommelige verden fortalte deretter denne hjemvendte:

«Kristus gikk inn i dødsriket for å holde dom. Men på grunn av måten du har oppført deg på i ditt menneskelige liv, tilhører du Kristi levende rike, og du har – etter din jordiske død – nå virkelig vendt tilbake til det åndelige riket, Kristi levende rike.» Dette ble forklart til denne sjelen selv om han hadde vanskeligheter med å forstå det.

Dette åndelige vesenet ble deretter tilbudt en forfriskende forfriskning. Han ble ført til et hus og inn i en stor sal med langbord. Det var skåler på bordet, den ene ved siden av den andre, som hver inneholdt en drink. Da denne sjelen kom inn i rommet sammen med sine åndelige følgesvenner, var det flere vesener til stede som drakk fra disse skålene. En av hans åndelige følgesvenner gjorde da en vink til ham: «Gå til et ledig sted. Forsyn deg av en bolle og drikk av den; det vil styrke deg. Etterpå skal vi guide deg til et rom hvor du kan hvile. Du skal roe tankene dine. Senere skal vi snakke med deg. Vi skal åpenbare for deg den verden du ikke ble kjent med i din menneskelige eksistens. Vi ønsker å fortelle deg om den åndelige verden. Vi ønsker å vise deg din himmel; himmelen som du kan komme inn i og som du har tjent deg selv i løpet av livet. Du har vendt tilbake til Guds levende rike, og Kristus er din Konge i dette levende Guds rike. Noen ganger kan du møte ham, din konge - noen ganger. Men gled deg når du har kommet til Guds levende rike med dets fred og herlighet. I dette levende Guds rike opplever man barmhjertighet, godhet og fred. Du vil leve i denne herligheten. Her skal vi instruere deg, og du vil få muligheten til å tjene som en verdig tjener for dette Guds rike og bidra med din del til oppfyllelsen [av frelsesplanen] slik at selv den siste vil finne sin langt tilbake. Du skal bidra med din del. Dermed blir du ønsket velkommen i glede og fred.»

Kjære brødre og søstre, slik kan noen oppleve denne himmelen. De vil gjenvinne kreftene etter en forfriskende søvn og deretter være klare til instruksjon fra Guds guddommelige åndelige verden.

Vel, mine kjære brødre og søstre, prøv å reflektere over mine åpenbaringer. Hvis du gjør det, vil du dra nytte av dem. For nå skal jeg etterlate deg med Guds velsignelse; kan du bli vaktet og beskyttet av det. Måtte dere alle bli velsignet og må de bli friske som er syke i kropp eller sjel. Måtte det være slik i Kristi navn. Gud velsigne deg!

Foredrag av åndslærer Joseph, mottatt på tysk gjennom mediet Beatrice Brunner ved musikkhøgskolen i Zürich, 14. mai 1977